

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ від 15.06.2021 р. №

2418/ПК/99-00-21-03-02-06

Державна податкова служба України розглянула звернення щодо порядку оподаткування ПДВ операцій фінансової компанії з управління фінансовими кредитами, а саме: отримання комісійних виплат в рамках кредитних договорів, укладених з фізичними особами, та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Як зазначено у зверненні, платник податку має ліцензію на здійснення діяльності з надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту, та в рамках здійснення управління фінансовими кредитами розглядає можливість отримання від позичальників комісії за обслуговування кредитної заборгованості, інформування, аналіз кредитної історії клієнта, інші види комісії.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами ПКУ (пункт 1.1 статті 1 ПКУ).

Пунктом 44.1 статті 44 ПКУ визначено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством. Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим пункту 44.1 статті 44 ПКУ.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Згідно з пунктом 185.1 статті 185 ПКУ об'єктом оподаткування є, зокрема, операції платників податку з постачання товарів та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 ПКУ.

Під постачанням послуг розуміється будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності. (підпункт 14.1.185 пункту 14.1 статті 14 ПКУ).

Статтею 196 ПКУ встановлено перелік операцій, які не є об'єктом оподаткування ПДВ.

Відповідно до підпункту 196.1.5 пункту 196.1 статті 196 ПКУ не є об'єктом оподаткування ПДВ операції з надання послуг, пов'язаних з переказом коштів, що надаються учасниками платіжних систем та платіжними організаціями платіжних систем, надання послуг з інкасації, розрахунково-касового обслуговування, залучення, розміщення та повернення коштів за договорами

позики, депозиту, вкладу (у тому числі пенсійного), управління коштами та цінними паперами (корпоративними правами та деривативами), доручення, надання, управління і відступлення прав вимоги за фінансовими кредитами фінансових установ, кредитних гарантій і банківських поручительств особою, що надала такі кредити, гарантії або поручительства. Перелік послуг з розрахунково-касового обслуговування визначається Національним банком України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику

Таким чином, з урахуванням норм підпункту 196.1.5 пункту 196.1 статті 196 ПКУ не є об'єктом оподаткування ПДВ операції з надання послуг управління фінансовими кредитами фінансових установ особою, що надала такі кредити.

З питання віднесення до операцій з надання послуг управління фінансовими кредитами операцій, зазначених у зверненні, за якими передбачено виплату позичальником банку винагороди, яка може бути зумовлена, зокрема, переглядом умов за договором, проведенням банком кредитного огляду, питанням про порушення умов договору (за клопотанням позичальника), платнику податку доцільно звернутися до Національного банку України, який відповідно до статей 7 та 41 Закону України від 20 травня 1999 року № 679-XIV «Про Національний банк України» встановлює для банків правила проведення банківських операцій, бухгалтерського обліку і звітності, захисту інформації, коштів та майна, а також встановлює обов'язкові для банківської системи стандарти та правила ведення бухгалтерського обліку і фінансової звітності.

Відповідно до норм чинного законодавства (стаття 36 ПКУ) платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначати сутність і відповідність здійснюваних ними операцій тим, які визначені ПКУ.

Згідно з пунктом 52.2 статті 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.